

พระราชบัญญัติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติม กฎหมาย ว่าด้วย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๘๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาสำหรับวิชาต่อไปนี้

ครุศาสตร์	ใช้อักษรย่อ ก.
พาณิชยศาสตร์และเศรษฐศาสตร์	ใช้อักษรย่อ พศ.
รัฐศาสตร์	ใช้อักษรย่อ ร.
วิชาการบัญชี	ใช้อักษรย่อ บช.
วิทยาศาสตร์	ใช้อักษรย่อ วท.

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๕๕

วิศวกรรมศาสตร์	ใช้อักษรย่อ วศ.
สถาปัตยกรรมศาสตร์	ใช้อักษรย่อ สก.
อักษรศาสตร์	ใช้อักษรย่อ อ.

และให้มอานาจให้ปริญา และกำหนดการใช้ อักษรย่อ สำหรับวิชาอนในคณะหรือแผนกอิสระที่จัดตั้งขึ้น หรือใน แผนกวิชาที่แบ่งแยกภายในคณะ ตามความในมาตรา ๖ ทวิ วิชาที่จะให้ปริญาและอักษรย่อ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ การศึกษาในคณะและแผนกต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีเพิ่ม ขึ้นตามพัฒนาการแห่งวิชาการและวิชาชีพเป็นลำดับ จึงจำเป็นต้องมี บทบัญญัติในพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ตราพระราช กฤษฎีกา กำหนด วิทยฐานะ และอักษรย่อ ชื่อ ปริญา ตาม สาขา วิชาที่ ดำเนินตามหลักสูตรนั้น ๆ ได้